

ဇေယန (ရာမည)

အောင်မြင်စွာနှင့်

ကန်သုံးကန်ရွာ

အောင်မြတ်သာနှင့် ကန်သုံးကန်ရွာ

"ကန်သုံးကန်ရွာ"ဆိုပြီး မညီမညာ မလှမပ ရေးထားတဲ့ လက်ရေး ဆိုင်းဘုတ်ကို တွေ့တော့ အောင်မြတ်သာ ခြေလှမ်းတွေ ရပ်သွားခဲ့တယ်

။

အောင်မြတ်သာက ရွာဆိုင်းဘုတ်နားမှာ တစ်စုံတစ်ခုကို သုံးသပ်နေ သလို မျက်လုံးစုံမှိတ်ပြီး အတန်ကြာရပ်ပြီးတဲ့ နောက်မှာ တော့ ရွာထဲ ကနေ ခြေလှမ်းကျကြီးနဲ့ လမ်းလျှောက်လာတဲ့ လူကြီးတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရတယ်။

အနီရောင် ပုဆိုးအကွက်ကို ဝတ်ထားပြီး သာမန်လူတွေထက် သုံး ဆလောက် ကြီးမားတဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာကြောင့် ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သာမန်လူ တစ် ယောက်တော့ မဟုတ်နိုင်ဘူးဆိုတာ သက်ခိုင် သဘောပေါက်ခဲ့တယ်။

လူကောင်ထွားထွား ပုဂ္ဂိုလ်က အောင်မြတ်သာ အရှေ့ရောက်တော့

"ကျုပ်ကိုခေါ်တာ ခင်ဗျားလား"

"ဟုတ်ပါတယ် ကျုပ်ခေါ်လိုက်တာ "

"ဘာကိစ္စကြောင့် ခေါ်တာလဲ "

"သင်အပိုင် နယ်မြေထဲမှာ ဥစ္စာစောင့် မောင်နှစ်မတွေ အပိုင်စားရ ထားတဲ့ ရေကန်တစ်ကန် ရှိတယ်လို့ သိရတယ် အဲဒီအကြောင်းလေး သိ

ချင်လို့ ခေါ်လိုက်တာပါ"

အောင်မြတ်သာစကားကြောင့် ပုဆိုးကွက်နဲ့ လူကြီးမျက်နှာ အနည်းငယ် တင်းသွားပြီး

"သင်တို့ က သိုက်ဆရာတွေလား ဒီရေကန်ကြောင့် လာတဲ့ သူတွေ တိုင်းက သိုက်တူးသမားတွေ များ တယ် သိုက်တူးသမားတွေ ဆိုရင် ဒီ ကလုည့်ပြန်တာ အကောင်းဆုံးပဲ အရင် သိုက်တူးသမားတွေရဲ့ အုတ်ဂူတွေ ရွာအနောက်က သီချိုင်းမှာ အများကြီးရှိတယ် သင်တို့ ပြန်ကြတော့"

"ကျုပ်တို့ က သင်ထင်သလို သိုက်ဆရာတွေ မဟုတ်ဘူး အကြောင်း တစ်ခုကြောင့် ဒီရွာကို လာရခြင်းဖြစ်တယ် ဒါကြောင့် သင်ကျုပ်တို့ ကို ကူညီပါ"

"မဖြစ်နိုင်ဘူး သင်တို့ ပြောတိုင်း ကျုပ်က ယုံရမှာ လား ရွာထဲမဝင်ပဲ လုည့်ပြန်ပါ မပြန်ရင် ရေကန်မရောက်ခင် ကျုပ်လက်ချက်နဲ့ ဘဝကူးနေရမယ်"

ပုဆိုးအကွက်နဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ စကားကြောင့် သက်ခိုင် စိတ်တိုသွားပြီး လွယ်ထားတဲ့ အိတ်ထဲကို လက်နှိုက်ဖို့ ပြင်လိုက်ချိန်မှာ အောင်မြတ်သာက

"သက်ခိုင် စိတ်လိုက်မာန်ပါ မလုပ်နဲ့ ဒီကိစ္စမှာ သူ့အကူအညီ လိုတယ် "

သက်ခိုင်လည်း အောင်မြတ်သာ စကားကြောင့် လွယ်အိတ်ထဲက လက်ကို ပြန်ထုတ်လိုက်တယ်။

ပုဆိုးအကွက်နဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က သူ့စကားကို အောင်မြတ်သာတို့ မ

လွန်ဆန်နိုင်ဘူး အထင်နဲ့ ရွာထဲကို လှည့်အထွက်မှာ အဖြူရောင် အလင်းတန်းတစ်ခုက အောင်မြတ်သာ နဖူးထဲကနေ ထွက် လာပြီး ပုဆိုးအကွက်နဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ အရှေ့မှာ ပိတ်ကားတစ်ချပ်လို ပြန့်သွားခဲ့တယ်။

ပုဆိုးကွက်နဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လည်း ရုတ်တရက် မြင်လိုက်ရတဲ့ အလင်းရောင်တန်းကြောင့် အနောက်ပြန်လှည့် ကြည့်လိုက်တဲ့ အချိန် အောင်မြတ်သာက

"ဖိုးကွန်း အရှေ့က အလင်းကွက်ထဲကို ကြည့်လိုက်ပါ"

ပုဆိုးအကွက်နဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လည်း အောင်မြတ်သာ စကားကြောင့် အရှေ့မှာ ပေါ်နေတဲ့ အဖြူရောင်အလင်းကွက်ကို ကြည့်လိုက်တော့ သူငယ်စဉ်ဘဝက လှုပ်ရှားသွားလာမှု ဖြစ်စဉ်တွေ ရပ်ရှင်ပြသလို တစ်ကွက်ချင်း ပေါ်လာခဲ့တယ်။

ပုဆိုးကွက်နဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လည်း အံ့ဩတုန်လှုပ် သွားပြီး

"သင်တို့ က ကျုပ်လူဘဝတုန်းက ဖြစ်ရပ်တွေကို ဘယ်လို သိနေကြတာလဲ ဒီအဖြစ်တွေက လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းများ စွာ ကြာခဲ့ပြီလေ"

"ဟုတ်တယ် သင်ဘဝအကြောင်းကို သိတယ်ဆိုတဲ့ အဆင့်က ဘယ်လောက်ရှိလဲဆိုတာ ခန့်မှန်းမိမှာ ပါ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ ကို ကူညီပါ"

အောင်မြတ်သာရဲ့ ညင်သာတဲ့ စကားသံတွေကြောင့် ပုဆိုးအကွက်နဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က

"သင်တို့ လည်း မကောင်းမှုကို မလုပ်ဘူးဆိုတာ ယုံကြည်ပေးလိုက်ပါမယ် ကျုပ်နာမည်က ဖိုးကွန်းလို့ ခေါ်တယ် ရွာက လူတွေကတော့ ရွာတော်ရှင် အဘိုးလို့ လည်း ခေါ်တယ် ကျုပ်ဒီရွာကို စောင့်ကြပ်နေတာ အခုဆိုရင် နှစ်ပေါင်း၁၀၀ ကျော်ခဲ့ပြီ သင်တို့ ပြောတဲ့ ရေကန်ကိုလည်း ကျူ

ပ်သိတယ် အခုသင်တို့ သိချင်တာကိုမေးပါ "

"ကျုပ်တို့ သိချင်တာက ဒီရေကန်မှာ စောင့်တဲ့ ဥစ္စာစောင့် ညီအစ်မ သုံးယောက် အကြောင်းပဲ "

"ရွာထဲက လူတွေကတော့ အဲဒီရေကန်ကို နတ်သမီးရေကန်လို့ ခေါ်ကြတယ် နတ်သမီးရေကန်ကို ညီအစ်မ သုံးယောက်က စောင့်ကြပ်တယ် ညီအစ်မတွေက ရုပ်လည်း ချောကြသလို အရမ်းလည်း ကြမ်းတယ် လူ့ဘဝက သူဌေးသမီးတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြလို့ ရူပါမာန်၊ ဥစ္စာမာန်တွေ ရှိကြတယ် ကန်ရဲ့ ပတ်ပတ်လည်ကိုတော့ ရွာသားတွေ ခြံခတ်ထားတယ် ကန်ရဲ့ ထူးခြားချက်က ယောက်ျား ဆင်းမရတာပဲ၊ ဆင်းတဲ့ ယောက်ျားတွေကလည်း တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်း သေကြတယ် ဒါပေမဲ့ မသေပဲ လွတ်ခဲ့တဲ့ သူတစ်ယောက်တော့ ရှိတယ် သူ့နာမည်က ကံကောင်းလို့ ခေါ်တယ် "

"သင်ကရော နတ်သမီးရေကန်မှာ ရှိတဲ့ ညီအစ်မတွေနဲ့ ရင်းနှီးလား"

"ကျုပ်ကလည်း သူတို့ ရှိရာဘက်ကို မသွားဘူး သူတို့ က ယောက်ျားဆို ဘယ်ယောက်ျားမှ အဆင်းမခံဘူး ကံကောင်းက လွဲရင်ပေါ့"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ ကံကောင်းဆိုတဲ့ သူကို တွေ့ဖို့ သွားလိုက်ဦးမယ်"

အောင်မြတ်သာလည်း ရွာတော်ရှင်အဘိုးကို နှုတ်ဆက်ပြီး ရွာထဲကို ဝင်လာတဲ့ အချိန် အနောက်ကနေ

"ကံကောင်းကို တွေ့ချင်ရင် ကန်သုံးကန်နားမှာ ရှိတဲ့ ရွှေကျောင်းကို သွားရှာ"ဆိုပြီး လှမ်းပြောတဲ့ အသံကို ကြားလိုက်ရတယ်။

အောင်မြတ်သာတို့ လည်း ရွာတော်ရှင်အဘိုး ပြောတဲ့ ရွှေကျောင်းကို

မေးမြန်းရင်း အရောက်သွားခဲ့ကြတယ်။

ရွှေကျောင်း ဆိုတာက ကန်သုံးကန်ရွာမှာ ရှိတဲ့ တစ်ကျောင်းတည်း သော ဘုန်းကြီးကျောင်းလည်း ဖြစ်တယ်။ ရွှေကျောင်းကိုရောက်တော့ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်က မွေးရပ်မြေ ခေတ္တပြန်သွားတယ် ဆိုလို့ တိုက်အုပ်ဆရာတော်ထံ တစ်ရက်နှစ်ရက်လောက် နေဖို့ ခွင့်ပန်ခဲ့တယ်။

တိုက်အုပ်ဆရာတော်ကလည်း အောင်မြတ်သာတို့ နေဖို့ အတွက် အခန်းတစ်ခန်းကို စီစဉ်ပေးပြီး ကျက်သရေတိုက်ထဲကို ပြန်ကြွသွားခဲ့တယ်။ အောင်မြတ်သာတို့ လည်း အခန်းထဲမှာ အိပ်ရာတွေကို နေရာချပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းထဲကို လှည့်ပတ်ကြည့်နေတဲ့ အချိန်

"အပူ ပူ ပူ" ဆိုပြီး ဗလုံးဗထွေးနဲ့ ပြောသံကြားလို့ ကြည့်လိုက်တော့ ပါးစပ်ကနေ သွားရည် တမြမြကျနေပြီး အကြောဆွဲနေတဲ့ လူလတ်ပိုင်း ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ကို မြင်လိုက်ရတယ်။

လက်ထဲမှာ ဆွမ်းချိုင့်တွေ ကိုင်ထားပြီး ဘောင်းဘီတို ဝတ်ထားတဲ့ သူက အောင်မြတ်သာတို့ ကို လမ်းဖယ်ပေးဖို့ လွှတ်နေတဲ့ လက်တစ်ဖက်နဲ့ ပြောနေတာမြင်တော့ အောင်မြတ်သာက ဘေးကို ဆင်းပေးလိုက်တယ်။

"ဆရာ သူက ဘယ်သူလဲ"

သက်ခိုင် အမေးကြောင့် အောင်မြတ်သာက

"သူနာမည်က မောင်ကံကောင်းလို့ ခေါ်တယ်"

"ဒါဆို ရွာတော်ရှင် ပြောတဲ့ ယောက်ျားလေးက သူလား"

"ဟုတ်တယ် သူ့အကြောင်း အသေးစိတ် သိရရင်တော့ အများကြီး အထောက်အကူဖြစ်မယ် "

အောင်မြတ်သာက စကားအဆုံးမှာ ဘုန်းကြီးကျောင်းပေါ် ပြန်တက်သွားခဲ့တယ်။ ကျောင်းပေါ်ရောက်တော့ မီးဖိုချောင်မှာ ဆွမ်းချိုင့်တွေကို နေရာချနေတဲ့ ကံကောင်းကို တွေ့လိုက်ရတယ်။

အောင်မြတ်သာလည်း ကံကောင်းအနားကို သွားပြီး

"ကံကောင်း ကိုရင်မျက်ပြူးနဲ့ ကိုရင်ဆံရှည်ကိုသိလား"

အောင်မြတ်သာ စကားကြောင့် ကံကောင်း မျက်လုံးပြူးသွားပြီး ပါးစပ်ကနေ ဂူးဂူးဝါးဝါးအော်ကာ ကျောင်းအောက်ကို ဆင်းပြေးဖို့ အလုပ်

"မင်းဘယ်အချိန်ထိ ဒီလိုနေမှာ လဲ အခုမင်းစကား မပြောတတ်အောင် ဒီလိုဖြစ်အောင် ဘယ်သူလုပ်ခဲ့လဲဆိုတာ ငါသိတယ် မင်းအရင်လို ပြန်မဖြစ်ချင်ဘူးလား"

အောင်မြတ်သာ စကားကြောင့် ကံကောင်း တစ်ချက်တွေဝေသွားပြီး နည်းနည်းကြာတော့ ခေါင်းညိတ်ပြတယ်။

"အေး အဲလိုဖြစ်ရမှာ ပေါ့ မင်းအရင်တိုင်းဖြစ်အောင် ပြန်ကုပေးမယ် ဒါပေမဲ့ ကတိတစ်ခု ပေးရမှာ က အရင်တိုင်းပြန်ဖြစ်ရင် ငါတို့ ကို ပြန်ကူညီပေးရမယ်"

အောင်မြတ်သာ စကားအဆုံးမှာ ကံကောင်းက တစ်ခုခုကို တွေးနေတာကိုမြင်တော့

"မင်းစိတ်ချ ငါတို့ က မင်းတွေးနေသလို သိုက်တူးတဲ့ သူတွေလည်း မဟုတ်ဘူး ငါတို့ က သူတစ်ပါးမသိပဲ အပ်တိုတစ်ချောင်းတောင် မယူရဘူးလို့ သစ္စာဆိုထားတဲ့ သူတွေ ဖြစ်မယ်" လို့ ပြောတော့မှ ခေါင်းညိတ်ပြတယ်။

"မနက်ဖြန် မနက်အရုဏ်ဆွမ်း စားပြီးတဲ့ အချိန် သိမ်ထဲကိုလာခဲ့

မင်းအခုဖြစ်နေတဲ့ အရာတွေအားလုံးကို ကုပေးမယ်"

ကံကောင်းလည်း အောင်မြတ်သာကို ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညှိမ့်ပြပြီး
ကျောင်းအောက်ကို ပြန်ဆင်းသွားတယ်။

ညဘက်ရောက်တော့ အောင်မြတ်သာက သက်ခိုင်နဲ့ တောက်ရကို
ခေါ်ပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်း အပြင်ဘက်ကို ထွက်လာခဲ့တယ်။

"ဆရာ ညအချိန်မတော် ဘယ်သွားမလို့ လဲ"

တောက်ရ မေးတာကို အောင်မြတ်သာက ဘာမှ ပြန်မဖြေပဲ
ဘုန်းကြီးကျောင်း အရှေ့ဘက်ကို ဆက်ထွက်လာခဲ့တယ်။

ခြေလှမ်းတစ်ရာလောက် လျှောက်ပြီးတဲ့ အချိန်မှာ တော့ ဖယောင်း
တိုင် မီးအလင်းရောင် အနည်းငယ်ထွက်နေတဲ့ နတ်ကွန်းတစ်ခုအနား
ကို ရောက်လာခဲ့တယ်။

သက်ခိုင်က နတ်ကွန်းအထဲကို ကြည့်လိုက်တော့ လက်ရာသေသပ်
စွာ ထုလုပ်ထားတဲ့ အမျိုးသမီး သုံးယောက်ပုံကို မြင်တွေ့ခဲ့တယ်။

"ဆရာ ဒီနတ်ကွန်းက ဥစ္စာစောင့် ညီအစ်မသုံးယောက် နတ်ကွန်းထ
င်တယ်"

"ဟုတ်တယ် ဒီနတ်ကွန်းအနောက်မှာ နတ်သမီး ရေကန်ရှိတယ် ဒီ
ညထွက်လာတာက သူတို့ ရဲ့ ရေပိုင်နက် ဘယ်လောက်ထိ ရှိတယ်ဆို
တာကို အရင်လာကြည့်တာ သက်ခိုင် မင်းပြောကြည့်စမ်း သူတို့ ပိုင်နက်
က ဘယ်ကစတာလဲ"

အောင်မြတ်သာရဲ့ ပညာစမ်းတဲ့ စကားကြောင့် သက်ခိုင် ရေကန်
ပတ်ပတ်လည်ကို လိုက်ကြည့်လိုက်တယ်။

"ဆရာ ကန်ရဲ့ ပတ်ပတ်လည်မှာ အနုမြူ အလင်းရောင်လို အရောင်တွေတွေ့တယ် ကျွန်တော်တို့ အခုရပ်နေတဲ့ အရှေ့ ခြေလှမ်း ငါးလှမ်းလောက်မှာ လည်း အနုမြူ အရောင်စည်းတစ်ခု တွေ့တယ် ကျွန်တော်ထင်တာ မမှားဘူးဆိုရင် ဒီအလင်းရောင်တန်းတွေက သူတို့ ပိုင်နက်ကို သတ်မှတ်ပေးထားတာပဲ"

"ဟုတ်တယ် အခုငါတို့ ရောက်နေတာလဲ သူတို့ သိတယ် သူတို့ ပိုင်နက်ထဲကို မဝင်သေးတဲ့ အတွက် ဘာမှ လုပ်မရ ဖြစ်နေတာ "

အောင်မြတ်သာက သက်ခိုင်နဲ့ တောက်ရကို ရှင်းပြနေတဲ့ အချိန်မလှမ်းမကမ်း မျက်ကွယ်ကွေ့ကနေ ငိုရှိုက်သံသဲ့သဲ့ကို ကြားလိုက်ရတယ်။

"ဆရာ လူတစ်ယောက် ငိုနေသလိုပဲ "

"ဟုတ်တယ် ဆရာ ကျွန်တော်လည်း ကြားရတယ်"

သက်ခိုင်နဲ့ တောက်ရစကားကြောင့် အောင်မြတ်သာက အသံလာရာဘက်ကို ကြည့်လိုက်တဲ့ အချိန် အမှောင်ထဲကနေ လူတစ်ယောက် ငိုရင်း ပြေးထွက်လာတာကိုတွေ့လိုက်ရတယ်။

အမှောင်ထဲကနေ ပြေးလာတဲ့ လူကို မြင်တော့ တောက်ရက အနောက်ကနေ ပြေးလိုက်ပြီး ကြည့်လိုက်တော့ ကံကောင်း ဖြစ်နေတာကို တွေ့လိုက်ရတယ်။

"ဟင် ကံကောင်း ပါလား"

"တောက်ရ ဘယ်သူလဲ" ဆိုပြီး သက်ခိုင်က မလှမ်းမကမ်းကနေ လှမ်းမေးလိုက်တယ်။

"ကံကောင်း ဆရာရေ ကံကောင်း"

အောင်မြတ်သာတို့ လည်း တောက်ရအနားကို သွားပြီး

"သူ့ကို လွှတ်ပေးလိုက်ပါ သူလည်း သူ့အကြောင်းနဲ့ သူရှိမှာ ပေါ့ "

အောင်မြတ်သာ စကားကြောင့် တောက်ရက ဆွဲထားတဲ့ လက်ကို လွှတ်ပေးလိုက်တယ်။

"ကံကောင်း မနက်ကျရင် ပြောထားတဲ့ နေရာကို လာခဲ့နော်"

အောင်မြတ်သာ စကားအဆုံးမှာ ကံကောင်းက ဘုန်းကြီးကျောင်း ရှိ ရာဘက်ကို ပြေးထွက်သွားခဲ့တယ်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်အရုဏ်ဆွမ်း ဘုန်းပြီးတဲ့ အချိန်မှာ တော့ အောင်မြတ်သာတို့ ဆရာတပည့်တွေ သိမ်ရှိရာဘက်ကို ထွက်လာခဲ့ လိုက်တယ်။

သိမ်ပေါ်ရောက်တော့ ဘုရားရှိခိုး အမျှတန်း ဝေပြီးတဲ့ အချိန် သိမ်အ နောက်ဘက်ပေါက် အောက်ဘက်ကို မိန်းမသုံးယောက် လာရပ်ပြီး

"နင်တို့ လုပ်ရပ်တွေ ရပ်တန်းက ရပ်လိုက်ပါ မရပ်ပဲ ရှေ့ဆက်တိုးမ ယ်ဆိုရင် ငါတို့ အကြောင်း သိစေရမယ်"လို့ လက်ညှိုးငေါက်ငေါက် ထိုး ပြောကာ ပြန်လှည့် ထွက်သွားခဲ့တယ်။

အောင်မြတ်သာက ရုတ်တရက် ဖြစ်သွားတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေ အပေါ်ဘာမှ မပြောပဲ သိမ်ထဲမှာ ရှိတဲ့ ကြေးဆင်းတုတော်ကို ရေသပ္ပာယ် နေခဲ့တယ်။ တစ်အောင့်လောက် ကြာတော့ သိမ်ပေါ်ကို ကုတ်ချောင်းချောင်းနဲ့ ကံကောင်း တက်လာခဲ့တယ်။

"လာဟေ့ မောင်ကံကောင်း ဒီမှာ ခဏထိုင်ဦး"